

РЕШЕНИЕ

№ 1781

гр. София, 15.03.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 8 състав,
в публично заседание на 19.02.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Деница Митрова

при участието на секретаря Милена Рашкова, като разгледа дело номер **5682** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 233 от Закона за министерство на вътрешните работи (ЗМВР) вр. с чл. 145 – 178 от Административно процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба вх. № 14159 от 13.06.2012 г. по описа на Административен съд – София град и вх. № 94 – М - 125 от 28.05.2012 г. по описа на Министерство на правосъдието, подадена от М. Т. Танкова, ЕГН [ЕГН] чрез адв. Р. Еленски от САК и със съдебен адрес [населено място], [улица] срещу Заповед № I – 3203 от 27.04.2012 г. на главния директор на Главна дирекция „Изпълнение на наказанията”, с която на основание чл. 224, ал.2, т.4 от ЗМВР, чл. 226, ал.1, т.3 от ЗМВР във връзка с чл. 227, ал.1, т. 12 от ППЗМВР, чл. 31, чл. 69 и чл. 71 от Етичния кодекс за поведение на държавните служители от Главна дирекция „Изпълнение на наказанията”, и Главна дирекция „Охрана” при Министерство на правосъдието и във връзка с чл. 19, ал.2 от Закона за изпълнение на наказанията и задържането под стража (ЗИНЗС) ѝ е наложено дисциплинарно наказание „ПОРИЦАНИЕ” за срок от 1 година, считано от датата на връчване на заповедта.

В жалбата е посочено, че оспореният административен акт е неправилен, незаконосъобразен и е приет в нарушение на процедурните правила. Излагат се доводи, че посоченото в публикацията от 21.02.2012 г. в електронен сайт на А..БГ, във връзка с която е започнало дисциплинарното производство за неотнoсима към спора, тъй като изложеното в публикацията се намирало в личното ѝ кадрово досие и представлява подадени от жалбоподателката декларации. В тази връзка се позовава на

чл. 225, ал.1 от ЗМВР, която регламентира сроковете, в които следва да бъде извършено дисциплинарното производство и че същите са изтекли към датата на публикацията. В хода на съдебното производство жалбоподателката редовно призована не се явява, представлява се от адв. Еленски, който поддържа жалбата и моли да бъде уважена.

Ответникът – главният директор на ГД „Изпълнение на наказанията”, редовно призован не се явява, представлява се от юрк. В., която оспорва жалбата като неоснователна и недоказана и претендира юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, след като прецени събраните по делото доказателства и обсъди доводите и възраженията на страните, приема за установено от фактическа страна следното:

Жалбоподателката М. Т. Т. към датата на издаване на обжалваната заповед заема длъжността началник сектор „Изпълнение на наказанията” и началник сектор „Пробация” при О. [населено място].

Същата за първи назначен е назначена в системата на ГД „ИН” въз основа на заповед № ЛС – 03 – 687 от 28.05.2005 г. от министъра на правосъдието, съгласно, която жалбоподателката е риеа да изпълнява длъжността „старши инспектор” в пробационна служба – звено [населено място] към О. [населено място], считано от 28.06.2005 г.

Със заповед № ЛС – 03 – 1165 от 21.11.2008 г. на министъра на правосъдието М. Танкова е назначена на длъжност началник на сектор „Изпълнение на наказанията”, той и началник на сектор „Пробация”.

При постъпването на жалбоподателката първоначално в длъжност е положила клетва да спазва Конституцията и законите на страната; да бъде лоялна към институциите на политическата система в страната; да изпълнява добросъвестно служебните си задължения и заповедите на своите началници; във всичките си действия да се ръководи от интересите на обществото в Република България, съгласно собственоръчно подписания от нея клетвен лист на 28.06.2005 г. (л. 81). На същата дата е попълнена от М. Танкова и декларация за неупражняване на допълнителна трудова дейност и получаване на допълнителни възнаграждения от държавен служител в ГД „ИН”; декларация за семейно и материално положение и имотно състояние, както и декларация, че няма търговски, финансов или друг делови интерес във връзка с функциите на администрацията, в която работи; няма свързани лица с нея по смисъла на § 1 от ДР на ЗДСл, които имат търговски, финансов или друг делови интерес във връзка с функциите на администрацията, в която работи; няма юридически и физически лица, с които да има търговски, финансови или други делови интереси и че няма юридически и физически лица, с които свързаните с нея лица по смисъла на §1 от ДР на ЗДСл имат търговски финансови или други делови интереси.

Такава декларация е попълнена и за 2006 г. на 27 март същата година, без да е посочена промяна с оглед първоначално декларираното. В подадената декларация за 2007 г. за имуществото и доходите на държавен служител от ГД „ИН”, жалбоподателката е посочила, че притежава 100 дяла от [фирма]. Това обстоятелство не е посочено в декларацията за следващата година.

На 27.01.2009 г., жалбоподателката е декларира на основание чл. 12, т.2 във връзка с чл. 14 от закона за предотвратяване и разкриване на конфликт на интереси (ЗПРКИ), че 12 месеца преди да заема длъжността началници на ОЗ „ИН” Б. е имало участие в

[фирма] и [фирма].

В хода на административното производство и като част от административната преписка са събрани следните писмени документи: решение № 1 от 2005 г. на БОС от 14.06.2005 г. по ф.дело № 3154 /2000 г., с което е вписана промяна по партидата на дружеството [фирма], както следва: освобождава досегашния управител М. Т. Танкова, избира Д. З. У. за управител на дружеството; решение № 1 от 2005 г. на БОС от 14.06.2005 г. по ф.дело № 3043/1997 г., с което е вписана промяна по партидата на дружеството [фирма], както следва: освобождава досегашния управител М. Т. Танкова, избира Д. З. У. за управител на дружеството; договор за продажба на дружествен дял, с който на 18.03.2008 г. продавачът М. Т. Танкова прехвърля на купувача Д. З. У. собствените си 50 дружествени дяла в търговско дружество [фирма] и договор за продажба на дружествен дял, с който на 18.03.2008 г. продавачът М. Т. Танкова прехвърля на купувача Д. З. У. собствените си 50 дружествени дяла в търговско дружество [фирма].

За първи път сигнал относно участието на жалбоподателката в ТД е получен с жалба вх. № 7 от 04.01.2012 г. на П. С. – младши инспектор в пробационната служба – Н. към О. – Б., в ГД”ИН”. По този повод Л. Й. – служител по сигурността на информацията при ответника е депозирал Докладна записка рег. № 461 от 17.01.2012 г. до главния директор на ГД”ИН”. По нареждане на зам. - главния директор на ГД „ИН” е извършена проверка относно обстоятелствата свързани с участие на жалбоподателката в търговски дружества (ТД). Тази проверка е установила, че Бургаският ОС е издал 2 броя удостоверение от 21.03.2008 г. по актуалното състояние на търговските дружества [фирма] и [фирма], да послужат пред Агенцията по вписванията, от които е видно, че М. Танкова към момента на тяхното издаване е била собственик на дружествата, независимо че е престанала да бъде техен управител.

На 21.02.2012 г. в електронния сайт на А.ВГ – журналистически изследвания и актуални новини е публикувана извадка от статия: „Дълги години М. Танкова съвместява в нарушение на закона за МВР, функциите на служител на Главна дирекция „Изпълнение на наказанията” – председател на пробационен съвет – Б. и едноличен собственик на капитала на търговски дружества, някои от които [фирма], [фирма], [фирма], с произтичащи от това частни ангажименти”.

Същият служител по сигурността на информация в ГД „ИН” на 23.02.2012 г. депозира нова Докладна записка с рег. № 2017 до главния директор на ГД”ИН”, с която го информира, че е получена информация от Агенцията по вписванията, от която се установява, че към момента на проверката няма данни за участието на жалбоподателката в търговски дружества. При това положение държавният служител е предложил на главния директор на ГД”ИН” да образува дисциплинарно производство срещу М. Танкова за нарушение на чл. 31, 33, чл. 69 и 71 от Етичния кодекс за поведение на държавните служители от ГД”ИН” и ГД „Охрана” и прилагане разпоредбата на чл. 230, ал.2, т.4 от ППЗМВР.

Въз основа на втората докладна записка ответникът е издал Заповед № Л – 1755/2 от 06.03.2012 г., с която е наредил да се извърши проверка на изнесеното в докладната записка от 23.02.2012 г. и е определил комисия, която да го направи. Нейните членове са следните – В. К. – началник на отдел „Социални дейности и възпитателна работа с правонарушители” в ГД „ИН” – председател и членове: 1. Д. Й. – началник на сектор „Пробация” в ГД „ИН”, Л. Й. – главен експерт 8служител по сигурност на информацията” в ГД „ИН” и С. П. – главен юрисконсулт в сектор „Правно

обслужване и човешки ресурси” в ГД „ИН”. Тази заповед е връчена на жалбоподателката на 19.03.2012 г.

Последната на следващият 20.03.2012 г. е дала писмени обяснение с рег. № 1102 по описа на ГД”ИН”, сектор Б..

Комисията, извършваща дисциплинарната проверка, е изготвила Справка рег. № 3651 от 30.03.2012 г., с която предлага на М. Танкова да ѝ бъде наложено дисциплинарно наказание „порицание” за срок от 1 година за извършено от нея нарушение на чл. 31 от ЕКПДСГДИНГДО, което е станало достояние на медиите и така уронва престижа на службата.

В хода на съдебното производство като доказателства са приети представените писмени доказателства, депозиран с жалбата и административната преписка.

При така установената фактическа обстановка Административен съд – София град направи следните правно изводи:

Видно от отбелязването върху оспорената заповед, същата е връчена на адресата си на 15.05.2012 г., а депозирането на жалбата е чрез административния орган на 28.05.2012 г. Следователно е спазен 14 дневния срок от процесуално легитимирано лице, поради което е процесуално ДОПУСТИМА.

Разгледана по същество е ОСНОВАТЕЛНА.

Съгласно чл. 168, ал.1 от АПК съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основание по чл. 146 АПК, а именно: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административно – производствените правила и материално – правните разпоредби по издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.

По делото не се спори, че обжалваният акт е издаден от компетентен орган – главният директор на Главна дирекция „Изпълнение на наказанията”.

Съдът след като извърши проверка на оспорения административен акт по реда на чл. 146 АПК, констатира, че същият е издаден при съществено нарушение на производствените правила и при неправилно приложение на материалния закон, изразяващо се в следното:

По силата на чл. 231 от ЗМВР дисциплинарните нарушения извън посочените в чл. 227, ал. 1 и редът за налагане и изпълнение на дисциплинарните наказания се урежда в правилника за прилагане на закона. В настоящия случай твърдяното извършено дисциплинарно нарушение от жалбоподателката не е от категорията на тежките, поради които производство се е развило по реда на Глава Шеста „Дисциплинарно производство” на Правилника за приложение на ЗМВР.

Производството е започнало при спазване изискването на чл. 231, ал.1 от ППЗМВР, като е образувано по повод докладна записка относно получен сигнал на 17.01.2012 г. от служител по сигурността на информацията в ГД „ИН” относно извършена проверка, която установила, че жалбоподателката на 29.03.2007 г. при попълване на годишните декларации е записала че притежава 100 дяла в ТД, а в декларацията обр. № 3, че не е собственик на ТД. Допълнително е посочено, че в декларацията по чл.12, т.2 във връзка с чл. 14 от ЗПУКИ от 27.01.2009 г. е посочила, че има участие в ТД [фирма] и „Т. – 2”, но не е развивала дейност.

На основание чл. 231, ал.2 от ППЗМВР е извършена проверка, която е приключила с издаването на Справка рег. № 3651 от 30.03.2012 г., изготвена от дисциплинарна комисия.

Спазена е и процедурата по чл. 237, ал.3 от ППЗМВР, тъй като жалбоподателката е

представила по случая обяснение рег. № 1102 от 20.03.2012 г., с отбелязване върху нея – „запознат”, дата и подпис на „гл. дир. ГДИН”, независимо че не е отправяна специална покана до наказаното лице за неговото изслушване.

Въз основа на горното е издадена обжалваната заповед, в която изрично е посочено, че на основание чл. 224, ал.2, т.4 и чл. 226, ал.1, т.3 от ЗМВР във връзка с чл. 227, ал.1, т.12 от ППЗМВР жалбоподателката Танкова е извършила дисциплинарно нарушение по чл. 31, чл. 69 и чл. 71 от Етичния кодекс за поведение на държавните служители от ГДИН и ГДО към МП, поради което ѝ е наложено дисциплинарното наказание „Порицание” за срок от 1 година.

Настоящият съдебен състав след като съобрази с нормата на чл. 246 от ППЗМВР относно съдържание на писмената заповед, с която се налага дисциплинарно наказание, намира, че оспорваната в настоящето производство е немотивирана и несъответстваща със събраните в хода на назначената проверка писмени доказателства. Не е посочено точно на коя датата е извършено дисциплинарното нарушение, тъй като са изброени всички подадени и изискуеми от ЗМВР декларации от жалбоподателката. Също така в оспорваният административен акт не се съдържат мотиви относно това дали с описаните в него декларации или и с цитираната публикация в интернет сайт – А..BG е извършено вмененото ѝ нарушение на Етичния кодекс.

По отношение на цитираната публикация в интернет сайта А..BG, настоящият съдебен състав намира, че не следва да бъде взиман предвид по следните съображения: на първо място, защото тази публикация е след подадената жалба с вх. № 7 от 04.01.2012 г. на П. С., на когото жалбоподателката е ръководител, и в която същият е посочил, че М. Танкова има участие в търговски дружества; на следващо място тази публикация е и след докладна записка рег. № 461 от 17.01.2012 г. на служителя по сигурността на информацията в ГД „ИН” относно извършена проверка по жалбата на П. С., на длъжност младши инспектор в ПС – Н. към О. – Б..

Следователно може да се направи извод, че информацията изнесена в медиите е последваща на жалбата от 04.01.2012 г. и ДЗ от 17.01.2012 г., т.е. тя не представлява ново обстоятелство, тъй като е публикувана на 21.02.2012 г., независимо че предхожда ДЗ рег. № 2017 от 23.02.2012 г., с която се обобщава извършената проверка по предложението в ДЗ от 17.01.2012 г., видно от поставената върху нея резолюция от 17.01.2012 г. „ДА съгласно предложението и подпис без име”. Тази статия намира публичност в хода на течаща проверка по изнесените факти и обстоятелства от служителя П. С., поставя въпроса дали не е преднамерена с цел злепоставяне на жалбоподателката и налагането ѝ на дисциплинарно наказание.

Отделно от горното съдът приема, че не е спазена разписаната процедура по чл. 235, ал.1, т. 2 от ППЗМВР във връзка с чл. 225 от ЗМВР, а именно изтичането на 1 годишния срок от твърдените нарушения при подаването на изискваните писмени декларации по реда на чл. 177 от ЗМВР за 2007 г. и 2009 г. Следователно, ако се приеме за датата на извършеното нарушение, датата на подаване на декларациите, то към датата на сигнала, датата откриване на дисциплинарната проверка и дата на налагане дисциплинарното наказание е изминала повече от една година. Следователно неспазването на това процесуално правило е достатъчно основание за отмяна на обжалвания акт.

Разгледана от друга страна, заповедта на главния директор на ГД „ИН”, е немотивирана и несъобразена с материалния закон. Съгласно датата на първоначалното назначаване

на М. Танкова в системата на ГД „ИН” е била в сила нормата на чл. 213, ал.3, т. 1 от ЗМВР (отм.), която предвижда, че е налице несъвместимост със службата в МВР, когато държавният служител е едноличен търговец, неограничено отговорен съдружник в търговско дружество, управител или изпълнителен член на търговско дружество, търговски пълномощник, прокурист, търговски представител. Както и редакцията на чл. 177, ал.3, т.2 от ЗМВР в относимата редакция към 2009 г., според която несъвместимостта е налице, когато държавните служители са еднолични търговци, съдружници в ТД, управители или изпълнителни членове на ТД, търговски пълномощници, прокуристи, търговски представители.

Настоящият съдебен състав след като взе предвид установената по делото фактическа обстановка намира, че жалбоподателката не е извършила нарушение на изискванията на ЗМВР по реда на чл. 177.

Не се установява същата да е нарушила и Етичния кодекс за поведение на държавните служители от ГД „ИН” и ГД „Охрана” при МП и в частност цитираните в заповедта - чл. 31 при изпълнение на служебните си задължения и в обществения си живот служителят следва поведение, което не уронва престижа на службата; чл. 69 със своето лично поведение и чувство за отговорност служителят трябва да дава пример на другите служители, а служителите на ръководни длъжности и по отношение на подчинените си и чл. 71 – ръководният служител е пример за професията, безпристрастна и ефективна служба, защото по делото не са ангажирани писмени доказателства, от които по безспорен начин да се установи датата, на която реално наказаното лице е преустановило собствеността си в двете ТД.

В тази връзка следва да се отбележи, че представените с административната преписка Удостоверения от регистъра БУЛСТАТ - [фирма] и [фирма] са без отбелязване на датата, на която е извършена справка, за да се прецени достоверността им. Отделно от това в текста на същите е посочено, че е извършена пререгистрация на дружествата в Търговския регистър към Агенцията по вписванията, който по смисъла на закона е единственият официален източник относно вписванията по отделните партии на юридическите лица. Поради тази причина, съдът кредитира направената справка в ТР, от която се установява, че към нейна дата жалбоподателката не е управител или собственик на [фирма] и [фирма].

По тези съображения, настоящият съдебен състав на Административен съд – София град намира жалбата на М. Т. Танкова, началник сектор „Изпълнение на наказанията” той и началник на сектор „Пробация” при О. [населено място] за основателна, поради което Заповед № Л – 3203 от 27.04.2012 г. на главния директор на ГД „ИН” следва да бъде отменена като незаконосъобразна.

По изложените съображения и на основание чл. 172, ал. 2, предл. 2 във връзка с чл. 143, ал. 1 от АПК, Административен съд – София град, I – во отделение, 8-ми състав,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалба на М. Т. Танкова, ЕГН [ЕГН], Заповед № Л – 3203 от 27.04.2012 г. на главния директор на ГД „ИН“, с която ѝ е наложено дисциплинарно наказание “порицание” за срок от 1 (една) година.

Решението може да се обжалва пред Върховния административен съд в четиринадесетдневен срок от съобщението до страните за изготвянето му и получаването на препис от съдебния акт.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: